

Львівська
Педагогічна
Спільнота

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**КЛЮЧОВІ ПИТАННЯ НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ У СФЕРІ ПЕДАГОГІКИ
ТА ПСИХОЛОГІЇ У ХХІ СТ.**

24–25 січня 2020 р.

Львів

**Громадська організація
«Львівська педагогічна спільнота»**

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ

**УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Ключові питання наукових
досліджень у сфері педагогіки
та психології у ХХІ ст.»**

24–25 січня 2020 р.

Частина II

**Львів
2020**

Лавренко О. В. МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИЙ КОМПОНЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	45
Панов М. С. СТРУКТУРНІ СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНОЇ РЕАДАПТАЦІЇ СУЧАСНОЇ ОСОБИСТОСТІ	49

НАПРЯМ 9. ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ

Аніщенко В. О. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ- ПЕНІТЕНЦІАРІВ УКРАЇНИ: ФІЛОСОФІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ НАВЧАННЯ	54
Бурчак С. О. ВИКОРИСТАННЯ ТВОРЧИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	57
Волкова С. Г. ПРОЕКТНИЙ МЕТОД ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	61
Галацин К. О. РОЗВИТОК КОМПЕТЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ	63
Головко М. Б. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У РОБОТІ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	66
Іванов К. О. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОБУДОВИ ОСВІТИ УКРАЇНИ З КРАЇНАМИ СХІДНОЇ АФРИКИ (ЕФІОПІЇ, КЕНІЇ)	70
Ковальська В. С. СОЦІОКУЛЬТУРНІ ПЕРЕДУМОВИ КРИЗИ КЛАСИЧНОЇ ПАРАДИГМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	75
Козубенко І. В. THE SYSTEM OF EXERCISES FOR IMPROVING LISTENING SKILLS AT DIFFERENT STAGES	79
Магдюк О. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНОЇ МЕТОДИКИ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗВО	81

Маслюк З. Р. РОЛЬ НАУКОВОЇ ШКОЛИ А. М. БОГУШ У СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	84
--	----

Мединська А. В. РОЛЬ АСОЦІАЦІЙ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ФРАНЦІЇ У ВДОСКОНАЛЕННІ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ	88
---	----

Пінчук І. О. ІНТЕРАКТИВНО-ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	92
---	----

Полулященко Т. Л. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	95
---	----

Сич М. В. «БУДИНКИ ВІЛЬНОЇ ДИТИНИ» М. МОНТЕССОРІ. ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ САМОРОЗВИТКУ М. МОНТЕССОРІ В УКРАЇНІ	100
---	-----

Цюняк О. П. КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ЯК НАУКОВА ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	104
---	-----

Чайка Т. І. АНГЛОМОВНИЙ ДИТЯЧИЙ ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	108
---	-----

НАПРЯМ 10. СУЧАСНІ ПСИХОЛОГІЧНІ ТА ПЕДАГОГІЧНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ

Бондарик М. В. ПРООРІЄНТАЦІЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ЗОШ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ. АБО НОВИЙ ПОГЛЯД НА СПІВПРАЦЮ ЗІ ШКОЛОЮ	112
--	-----

Отже, можемо зробити висновок про те, що інтерактивно-освітнє середовище є однією з найважливіших умов формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх учителів початкової школи.

Список літератури:

1. Братко М. Освітнє середовище вищого навчального закладу. *Збірник наукових праць «Педагогічний процес : теорія і практика»*. Кіровоград, 2015 р. С.11-17.
2. Биков В. Ю., Жук Ю. О. Засоби навчання нового покоління в комп'ютерно-орієнтованому навчальному середовищі. *Комп'ютер у школі і сім'ї*. 2005. № 5 (45). С. 20-23.
3. Величко С. П. Сучасне освітнє середовище та його вплив на природничо-математичну і технічну освіту. *Наукові записки Педагогічний часопис Волині. Серія: Педагогічні науки*. № 4 (11). Випуск 77. Луцьк, 2018. С. 89-94.
4. Горшкова О. Г. Формування креативного мислення дитини дошкільного віку. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школі*. Запоріжжя : КПУ, 2009. Випуск 5. С. 37-40.
5. Жук Ю. О. Навчальне середовище предметів природничого циклу: проблеми системного аналізу. *Зб. наук. праць. Уманського ДПУ* / Гол. ред. Г. Кузь. К.: Науковий світ, 2004. С. 88-94.
6. Концепція нової української школи [Електронний ресурс] // Режим доступу : <https://mon.gov.ua/ua/tag/novaukrainska-shkola>
7. Корсак К. В. Освіта, суспільство, людина в ХХІ столітті: інтегрально-філософський аналіз. Монографія. К.-Н.: Вид-во НДПУ ім. М.Гоголя, 2004. 224 с.
8. Скидан С. О. Ергономічні основи навчального процесу у вищій школі : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 / Скидан Сергій Олександрович ; Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. – Київ, 1999. – 35 с.

Полулященко Т. Л.
старший викладач кафедри спортивних дисциплін
Навчально-науковий інститут
фізичного виховання і спорту
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»
м. Старобільськ, Луганська область, Україна

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Удосконалення навчального процесу фізичного виховання, збільшення його вкладу в рішення соціально-економічних, виховних та оздоровчих задач є одним з напрямків реформування вищої, базової та повної освіти України. На сьогодні ми спостерігаємо постійні реформування в галузі освіти. Однак, досвід свідчить про те, що в напрямку фізичного виховання реформування практично не реалізуються з ряду причин, що й зумовлює актуальність нашого дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про те, що пошуку засобів підвищення ефективності фізичного виховання учнів, студентів присвятили свої дослідження багато вчених. Організаційно-педагогічне та методологічне підґрунтя вдосконалення системи фізичного виховання викладено у дослідженнях Л. Волкова, Т. Круцевич, О. Куца, Б. Шияна, диференційованому фізичному вихованню присвячені дослідження Т.Петровської, Н. Москаленко, В. Веселової та інших [1, с. 134-135; 2, с. 124].

Проблема фізичної культури різних груп населення знайшла відображення у роботах таких науковців, як А. Матвеев, Ю. Ніколаєва, Т. Круцевич, Р. Сіренко та інших. Ряд фахівців В.Кулик (2001), В. Бальсевич (1999), О. Долженко (2000), Г. Лукічев (2000), С. Носкова (2003), Н. Ніколаєва (2003); В. Костюченко (2003) вимагають серйозного перегляду та адаптації до сучасних умов розвитку фізичного виховання підростаючого покоління в Україні [4, с. 118].

У своїх працях І. Кладікова, А. Жиденко (2015) вважають, що виведення з навчальних планів закладів вищої освіти занять фізичної культури знизить рухову активність студентів, в свою чергу це

негативно позначиться на здоров'ї та приведе до зниження як фізичної так і розумової працездатності [9, с. 383].

Аналіз досліджень з даної тематики свідчить про те, що вітчизняні фахівці з фізичної культури і спорту на сьогодні постійно перебувають у пошуку шляхів реформування системи фізичної підготовки як учнів, студентів так і підготовці кадрів тобто фахівців з фізичної культури, яким у майбутньому належить здійснювати на практиці зміни, які вимагатиме сучасне суспільство [6, с. 208; 7, с. 188; 8, с. 75].

Основною метою є дослідження сучасного стану фізичної культури в навчальних закладах освіти Луганської області.

В залежності від мети були обрані наступні завдання дослідження:

1. Проаналізувати науково-методичну літературу з теми дослідження.

2. Розкрити сучасний стан фізичної культури в навчальних закладах освіти.

3. Надати рекомендації щодо покращення фізкультурно-спортивної роботи в навчальних закладах освіти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Заняття з фізичної культури як і раніше в закладах базової та повної освіти поводяться 2г. на тиждень. У закладах вищої освіти 2 г. на тиждень. Під час настання холодного періоду викладачі вимушені проводити заняття в спортивному залі одночасно з двома а то й трьома класами. Таку ж тенденцію ми спостерігаємо й в закладах вищої освіти. В такій обстановці навіть висококваліфіковані викладачі не в змозі вирішувати поставлені задачі. Підтверджується це й даними аналізу фізичної підготовленості студентів-першокурсників за результатами вступних іспитів до інституту фізичного виховання і спорту.

Дані результатів анкетування викладачів кафедр інституту фізичного виховання і спорту ЗД «Луганського національного університету», викладачів навчальних закладів, керівників різних підприємств, на території Луганської області свідчать про те, що занепад фізичного виховання перш за все спостерігається із-за недооцінки оздоровчої, фізкультурно-масової роботи керівниками підприємств та навчальними закладами освіти.

На сьогодні втрачена традиція, коли на дні здоров'я на стадіони виходив весь трудовий колектив. Як наслідок в спартакіадах серед підприємств і навчальних закладах приймають все менше участь

підприємств, відділів, груп, класів, а керівники не завжди підтримують участь у таких змаганнях.

Одним з основних чинників, який негативно впливає на розвиток фізичного виховання це недостатній медичний контроль. В Луганській області функціонує лише обласний лікувально-фізкультурний диспансер який знаходиться в м. Сєвєродонецьку віддаленість від нього до місць занять фізичною культурою і спортом по регіонах складає від 15-20 км. до 70-100 км. Відсутність у фінансування на медицину та фізичну культуру не дає можливості вирішувати одну з важливих задач, а саме профілактику і лікування захворювань.

Дослідивши якісний склад викладачів фізичного виховання навчальних закладів, тренерів спортивних шкіл було виявлено, що вони не завжди мають відповідний фах, особливо це стосується віддалених від районного центру навчальних закладів. За останні роки тренерські кадри поповнило молоде покоління на жаль вони не мають специфічного тренерського досвіду роботи.

Нам відомо, що першу любов до занять фізичними вправами в школі прививає вчитель фізичної культури, вчитель початкових класів. В позашкільній роботі це тренер з певного виду спорту. Як свідчить практика уроки з фізичної культури викладає вчитель фізичної культури, або вчитель початкових класів. До навчальних планів з підготовки викладачів початкових класів включено дисципліну з фізичного виховання, але годин на її опанування відведено недостатньо. В початкових класах спостерігаємо тенденцію коли уроки фізичної культури викладачем замінюють на уроки з математики, письма, читання тощо вважаючи їх більш важливими.

У формуванні позитивного ставлення до фізичного виховання і спорту дуже багато чого залежить від якості викладання уроків фізичної культури. Що ми сьогодні спостерігаємо в освітніх закладах базової та повної освіти стосовно оцінювання фізичної підготовки учнів? Контрольні нормативи відмінено замість них є орієнтовані навчальні нормативи, оцінка за них не є домінуючою. При оціненні враховується (виставляється: атестований, не атестований): навчальні нормативи, теоретико-методичні знання, уміння продемонструвати виконання вправ, завдань уроку, участь у позакласній та позашкільній фізкультурно-оздоровчій та спортивно – масової роботі.

Кількість відведеного часу на проведення уроків фізичної культури в школі дуже незначна в середньому складає 2 години на тиждень (академічний час 45хв.- однієї години), тобто 2 уроки по 45хв. на тиждень. Тому можна вважати, що окрім загальної підготовки учні практично не оволодівають ніякими спортивними навиками.

Не сприяють розвитку масової фізичної культури і спортивні організації (ДЮСШ, СДЮСШ, ШВСД тощо), так як основну увагу вимушені надавати тільки на виховання спортсменів високого класу – в їхньому арсеналі є бази, фінанси, інвентар. Відбувається це з той причини, що вище керівництво оцінює якість роботи таких колективів за кількістю набраних балів, які набрали їхні спортсмени за результатами виступу на спортивних змаганнях.

Значного розширення і удосконалення вимагають наявні бази. В більшості шкіл спортивні зали малих розмірів, додаткові зали для фізичної підготовки як правило відсутні, про басейни навіть не йдеться мова.

Од же думка В. Лелеки є слушна щодо побудови суспільства на гуманістичних і демократичних принципах де здоров'я людини є вищою цінністю і надбанням держави та запорукою життєстійкості і прогресу суспільства. Саме такий підхід на його думку надасть можливість сформувати високий рівень професійних знань та умінь для якісного проведення уроків фізичної культури для школярів різних вікових груп та опанувати та використовувати новітні технології в процесі фізичного виховання [5, с. 139].

Виходячи з вище сказаного можемо надати наступні рекомендації як висновок нашого дослідження: – за необхідне є збільшення кількості годин на проведення занять з фізичної культури за рахунок позакласної роботи з залученням до спільної роботи тренерів з ДЮСШ; – запрошення спеціалістів місцевих комітетів фізичної культури і спорту з метою популяризації фізичної культури і спорту свого краю; – залучати до сумісного проведення фізкультурно-спортивних заходів спортивних та інших громадських організацій; – організувати системний медичний контроль за станом здоров'я учнів, які займаються фізичною культурою; – статус навчального закладу зі спортивним напрямком дає можливість надавати більше часу на уроки фізичного виховання; – Долучати до проведення семінарів для учителів школи спеціалістів вищих навчальних закладів в залежності від спортивного напрямку (футбол, волейбол, легка атлетика, туризм тощо); – проводити між навчальними

зкладами освіти змагання з загальної фізичної підготовки, туризму, плавання, гімнастики, кросу тощо).

Запропоновані рекомендації допоможуть в деякій мірі покращити організацію і проведення занять з фізичної культури з навчальних закладах базової та повної середньої освіти.

Список літератури:

1. Андреева О. В. Туризм в структурі рекреаційної діяльності школярів / О. В. Андреева, О. Л. Благій, Н. В. Ковальова // Гуманітарний вісник Переяслав-Хмельн. держ. пед. ун-ту. – 2009. – С. 134-135
2. Арефьев В. Г. Фізичні можливості учнів загальноосвітніх шкіл різного рівня фізичного розвитку / Арефьев В. Г. // Вісник Чернігівського держ. пед університету ім. Т. Г. Шевченка. Сер.: Педагогічні науки. Фізичне виховання і спорт: зб. наук. пр. – Чернігів: ЧДПУ, 2013. – № 1(120). – С. 120-125.
3. Баламутова Н.М. Педагогічний контроль физической подготовленности с учетом их индивидуальных антропометрических характеристик / Н. М. Баламутова // Слобожанський науковоспортивний вісник: [наук.-теор. журн.]. – Харків: ХДАФК, 2012. – № 5(1). – С. 40–45.
4. Гусак В. В. Проблеми розвитку фізичного виховання в Україні / В.В. Гусак, П. А. Слобожанінов, А. А. Слобожанінов // Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка: Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини. – Випуск 8 С.118. URL: file:///C:/Users/%D0%A2%D0%B0%D1%82%D1%8C%D1%8F%D0%BD%D0%B0/Downloads/58373-118723-1-SM.pdf
5. Лелека В. М. Сучасні проблеми та перспективи розвитку фізичного виховання, здоров'я і професійної підготовки студентської молоді / В. М. Лелека // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Сер. : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – 2014. – Вип. 118(2). – С. 138-140. URL : [http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuPN_2014_118\(2\)_36](http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuPN_2014_118(2)_36).
6. Нісімчук А.С., Падалка О.С., Шпак О.Т. Сучасні педагогічні технології: Навч. посіб. – К.: Просвіта, 2000. – 368с.
7. Сіренко Р. Методичне забезпечення самостійної роботи з фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів / Р. Сіренко // Збірник наукових праць Волинського державного університету ім. Л. Українки. – Луцьк, 2005. – С. 187–189.

8. Слобожанінов А.А., Осадець М.М., Волощук А.О. Сучасні проблеми фізичного виховання школярів. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича: «Молодий вчений». Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення. Чернівці, 2018. № 3.3 (55.3) березень, С. 71–78.
9. Ходинов В. Влияние занятий физическим воспитанием студентов на возможность практического использования полученных знаний и навыков для укрепления здоровья / В. Ходинов // Збірник наукових праць Волинського державного університету ім. Л. Українки. – Луцьк, 2005. – С. 382–384.

Сич М. В.
студентка IV курсу факультету початкової освіти
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини
м. Умань, Черкаська область, Україна

«БУДИНКИ ВІЛЬНОЇ ДИТИНИ» М. МОНТЕССОРІ. ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ САМОРОЗВИТКУ М. МОНТЕССОРІ В УКРАЇНІ

Технологія саморозвитку М. Монтессорі вже відома і визнана у всьому світі. Ця технологія пропагує гуманістичний підхід до виховання, розкриває можливості кожної дитини, що є дуже актуальним і потрібним у наш час.

Марія Монтессорі – видатний італійський педагог, лікар і філософ, автор педагогічної системи, заснованої на ідеї вільного виховання дитини. Після закінчення свого навчання Марія Монтессорі працювала в школі для сиріт, мріяла створити свою методику виховання дитини. Для цього вона відвідала безліч початкових шкіл і була дуже розчарована побаченням: учні виконували все автоматично, «зазубрювали» матеріал і не мали змоги проявити себе. Тому, коли в 1907 р., педагогу запропонували взяти участь в соціальному експерименті, вона відразу погодилася. Експеримент полягав у тому, що потрібно було створити зовсім новий, не схожий на всі попередні, тип дошкільного закладу – денний притулок, школу для дітей (у 58 будинках). Згодом після створення заклад отримав назву – «Будинок дитини» [1, с. 33-34].

У цих школах Марія Монтессорі розробила спеціальне середовище, яке стимулювало природний розвиток учнів. Тому все, що там було, привчало дітей до самостійності і сприяло їх різнобічному вдосконаленню. Діти в «Будинку дитини» перебували з 9 год ранку до 16 год, у цей час вони гралися, молилися, співали і виконували різноманітну пізнавальну діяльність.

Діяльність, яку виконують діти в Монтессорі-школах:

1. *Оволодівають навичками практичного життя* (на заняттях діти вчаться одягатися, прибирати та доглядати за одягом, користуватися побутовими приладами, готувати просту їжу, тобто іншими словами навчаються тому як подбати про себе). Під час цієї діяльності розвивається дрібна моторика, логічне мислення, мовлення, опорно-рухова система, координація рухів.

2. *Виконують вправи, спрямовані на розвиток сенсорного сприйняття дитини* (зір, слух, нюх, смак, дотик). За допомогою найрізноманітніших предметів діти вчаться відрізняти форми, розміри, текстури, запахи, смаки, температуру.

3. *Виконують математичні вправи* (розвивають базові математичні знання, будують логіку мислення на основі цікавих предметів – яблук, кубиків, цукерків, шнурочків, картинок, іграшок). Наприклад, щоб пояснити тему число, спершу дитині пояснюють поняття кількості, а далі, залучаючи максимальний кількість наочних прикладів, показують, як це поняття кількості відображається у цифрах.

4. *Виконують вправи, спрямовані на розвиток навичок читання та письма*. (навчання читанню та письму формуються не на механічному вивченні алфавіту, а на постійному порівнянні почутого та побаченого, на регулярному повторенні букв і слів, читанню вголос та використанню усного мовлення).

5. *Виконання групи вправ для природничого виховання* (під час таких занять діти навчаються спостереженню за світом природи. Вони класифікують тварин, складають пазли із зображенням рослин, слухають народні легенди та пісні, переглядають відео про природу різних регіонів, малюють будову земної кори).

Монтессорі виступала проти класно-урочної системи. Тому у «Будинку вільної дитини» вона відмовилася від парт, за якими діти сидять нерухомо, від кафедри, що розмежовує позицію вчителя – керівника і учнів – підлеглих; відмовилася від колективних уроків, що не враховували індивідуальні здібності конкретної дитини. Також вона була проти єдиних навчальних програм, що